

עין משפט
גר מצוה
לא:

סב א מ"י פ"ו מהל'
מעשר הלכה ד
(ו)ס"ה מהל' תרומות הכי
ו)ס"ד מהל' מע"ש ה"ג:
סב ב מ"י פ"י מהל'
מקואות הלכה ו עור
ו)ס"ט י"ד סימן לא סעיף
עא:

סדר ג מ"י פ"ד מהל'
שוחטין הלכה ד
[ופ"ה שס ה"ה] קמג
עשין פנ טור וש"פ ח"מ
סימן קטו סעיף ד [ופע'
:]

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) עיין תוס' נדה דף ב ע"ב ד"ה היה צודק דלף לרננן דס"ל דין ושימון מין אחד הוא מ"מ ככלן אין תרומתו תרומה ע"ש.

ללא:

בְּקִדּוּם שֶׁל מוצאי החג של תקופה. של תקופת משירי אצל משה
תקופת תמוז עד כאן לא וואס' והא אי אפשר שחמשתון
עוד כאן כדארמי' צפרק קמא דפסהדרין (דף יג.) דבענין מקלט החג
בתקופה חדשה ו"ל דלמר הסם דעל תקופה לצדה אין מעצרי:

לפני הזרע ובשעת הזרע. תימה
דכל זה הוא פרק א' דלחן
הפסק בין לפני הזרע לשעת הזרע וי"ל
דבשעת הזרע הוא סוף הזרע שכבר
זרעו כל מה שהיה להם ונמחקר להם
שלא היה להם כל האורך:

לשונות פנין. פירש ר"מ ור"מ כ
הא דאמר ברש
המקבל (דף קה). הגי צי מרי
העבוד עסקא כהדי הדדי (ורווח) וא"ל
מד לחבריה תא ונפלוג ואמר ליה אדיל
גרייט טפי דינא דאמר ברש והשתא
עד זה הזמן יכולין לעבד ואז ימכרו
ויהיוקו וכן לכל דבר יש זמן:

אִי הָיָה דְּבָרֵיכֶם וְכָךְ הִשְׁמַעְתֶּם
אֵלָיִךְ קָאָר קָאָר שְׂמַח נָא
לְפָנֶיךָ בְּכַח גְּבוּרַת סִפְרָתָהּ שִׁילָה
עוֹשֶׂה מְלָמִים בִּים אֵלָּה לְהִיד
שֶׁהִשְׁחִיקָה שָׂאָר כָּל הַרוּחוֹת וְנִתְחַמֵּם
הַעֲלָם וּמִלֵּל מִקּוֹם אִמֵּת הוּא שְׂאֵל
רוּחַ חֹזֶק מֵאֵל דְּכַתְּבִי (שְׁמוֹת ד')
בְּרוּחַ קִידִים עוֹלָה כָּל הַלֵּיל (דְּוִד)
קִידִים שֶׁבֶר אֲנוּת מִרְשָׁשׁ (מִלֵּל)
לְפָנֶיךָ שִׁילָה הַקְּבִיָּה לְעוֹלָם
עוֹשֶׂה וְקֹשֶׁה: **מִנָּה** אֵי צִיִּיבֵנָה דְּרוּ
פִּירֵשׁ בְּקוֹנְטֵרַס דְּנֵי נִחְמָן בִּר יִחָק
הַתְּחִיב דְּנֵי שִׁילָה בְּרַח דְּכִלְמָר
בְּהַעֲוֹר וְהוֹרֹעַ (וּחְזִין קֶדֶם) וּלְפִירוּשׁ
בִּר נִחְמָן סָסִם בְּגִמָּה * הוּא בִר
נִחְמָן בִּר יִחָק דְּכִלְמָר וְהוֹרֹעַ
מִשְׁמַע דְּסָסִם בִּר נִחְמָן הוּא הַתְּחִיב
בִּר רֵישׁ גִּילּוּת וְחִין נִרְאֶה דְּכִפֵּר
מִי שְׁהוֹלִיחוֹ (עִירִיזִין דָּף מִגֵּ: אִמְרִי
יִחָיִב בִּר נִחְמָן בִּר יִחָק אֲחִירֵי דְּרַבָּא
וְיִחָיִב רַבָּא קָמִיָּה דִּירֵי: נִחְמָן וּכְן
בְּפִ' עוֹשִׂין פִּסְיִן (שֶׁס דָּף מִי: גְּזִי מִנּוּחַ
נִחְמָן שֶׁכֵּן הָאֵרֶץ הִיא מִשְׁמַע דִּירֵי נִחְמָן
סָסִם * לָא הִיט בִּר נִחְמָן בִּר יִחָק
וּכְן בְּפִ' שְׁהוֹלָה (הָקָם לֵט:) גְּזִי אֲשַׁחֲיִי
בִּר נִחְמָן בִּר יִחָק לְרַבֵּה בִר שִׁילָה
דְּהוּבָה קָא אֲפִיחֵמָל דְּנֵי תַּפְלָה וּכְן
בְּכַמֵּה דְּכִיבִי אֵלָּה בִר נִחְמָן סָסִם
הוּא בִר נִחְמָן בִּר יִעֲקֹב דֵּהָא בִר
נִחְמָן סָסִם הוּא חֲדָרֵי שֶׁל בִּר שִׁמֵּחַ
וְיִצְחָרְשִׁי מוֹחַת דְּכִיבִי טוֹבָא דִּירֵי
בִּר נִחְמָן בִּר יִעֲקֹב הוּא חֲדָרֵי שֶׁל בִּר
שִׁשְׁתִּים וּבִס דְּשִׁים שְׁלֹא אִי מוֹחִיר בְּשׁוֹ
מִקּוֹס בִּר נִחְמָן בִּר יִעֲקֹב אֵלָּה
נִחְמָן בִּר יִחָק אֵלָּה בִר נִחְמָן חֲדָר
נִחְמָן בִּר יִחָק אֵלָּה בִּר נִחְמָן בִּר בִּר
הַתְּחִיב וְהָא דְּכִלְמָר הִכָּה בִּר נִחְמָן
בִּר יִחָק לֹא לְרִיבָנָה לְכו עֲשִׂיר הִיא
וְהָא הִיא לְרִיר לְהֵס: **שְׂדִיָּה** נִשְׁבִּי.
אֵלָּה שְׁמֵהּ שְׂדִיָּה אֵלָּה לֵּל שֶׁהִיבָה
וְקֹשֶׁה קָרָה כִּן רִוּחַ דְּרוּמִיָּה שֶׁמֶת
שְׂדִיָּה דְּכִלְמָר צִעְרוֹן צִעְרָן אֲסַתְנָה
וְחִבּוֹ לְשׁוֹן לְד' רוּחוֹת יֵשׁ לִקֵּן שְׁמוֹת
רוּחַ מִזְרָחִית שְׁמוֹת רוּחַ מַעֲרִבִית
לְאִירֵא רוּחַ צְפוֹנִית אֲסַתְנָה רוּחַ
דְּרוּמִיָּה שְׂדִיָּה:

הדרון עלך כל הנט

וגר' יבוש מקורו זו מקורה
שבמע' אשה הוא ישסה אוצ'
(ט) עדי מוראה הוא דדייקי קראי

כל הגט פרק שלישי גיטין

ל תקופת משרי אכל משה
 וזה אי אפשר שתמשוך
 דף (ג.) דבעינן מקלט החג
 לקופה לזה אין מעבירין:

של הנחם. הרי זה חושש ל
 ראשונה. יום אחד שלם מח
 כאל ספק ויחזור ויתרום:
 דקאי בחששא היינו כמ"ד

מעת לעת של הנחה תנן אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת בשלמא למ"ד מעת לעת של בדיקה שפיר אלא למ"ד מעת לעת של הנחה האי מעת לעת עד מעת לעת מיבעי ליה קשיא: דברי ר' אלעזר: אמר ר' אלעזר "חלוקין עליו חביריו על רבי אלעזר דתנן ב"מקוה שנמנוד ונמצא חסר כל מטרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברה"ר מבלות פשיטא דחלוקין מהו דתימא מאי למפרע מעת לעת קמ"ל: רבי יהודה אומר בג' פרקים כו': תנא בקידוש של מוצאי החג של תקופה תניא ר' יהודה אומר בג' פרקים מוכרין את התבואה לפני הורע ובשעת הורע ובפרום הפסח ובשלשה פרקים מוכרין את היין בפרום הפסח ובפרום עוצרת ובפרום החג ושמן מעצרת ואילך למאי הלכתא אמר רבא ואיתמא רב פפא הלכותין מכאן ואילך מאי אמר רבא כל יומא פירקיה הוא ויהי כוונה השמש וימין אלהים רוח קדים חרישית מאי חרישית אמר רב יהודה בשעה שמנשבת עושה תלמים תלמים בים א"ל רבה אי הכי היינו דכתיבי ויתך השמש על ראש יונה ויתעלף אלא אמר רבה בשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה והיינו דכתיב אשר בגדיך חמים כהשקט ארץ מדרום (א"ר) תחליפא כי בר כר חסדא א"ר חסדא איתמינ בגדי חמים בשעה שהשקט ארץ מדרום שבשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה רבא הונא ורב חסדא^א הווי יתבי חליף ואויל גניבא עלייהו אמר חד לחבריה ניקום מקמיה דרבא אוריין הוא א"ל איך מקמי פלגא ניקום אדרכי אתא איהו לגביהו אמר להו במאי עסקיתו אמרו ליה ברוחות אמר להו הכי אמר רב חנן בר רבא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית מנשבת עם כולן שאמלאא בן אין העולם מחקים אפילו בשעה אחת ורוח דרומית קשה מכלול ואמלאא בן גץ מעמידה מחרבת כל העולם כולו מפניה שנאמר המבינתך יאבר גץ יפרש כנפיו לתימן רבא ורב נחמן בר יצחק הווי יתבי הוה חליף ואויל דרב נחמן בר יעקב דיתבי בגורקא דרהבא ופרים עליה סרבלא דכרתי רבא אול לגביה רב נחמן בר יצחק לא אול לגביה אמר דלמא מאינשי דבי רישא גלותא יניהו רבא צריך להו אנא לא צריכא ללהו דכחאו דרב נחמן בר יעקב הוה אול לגביה גלי לדרעיה אמר שריא נשיב אמר רבא הכי אמר רב אשה מפלת בו ושמואל אמר אפי' מרגלית שבים מרקבת בו ר' יוחנן אמר אפי' שכבת זרע שבמעי אשה מסרחת בו "אמר רב נחמן [בר יצחק] ושלשתן מקרא אחד דרשו יכי הוא בין אחים יפריא יבואו קדים רוח ה' ממדבר עולה ויבוש מקורו של אשה ויחרב מעיינו זה שכבת זרע כל כלי חמדה זו מרגלית שבים אמר רבא נאי כי הוא בין אחים יפריא אמר רבא אפילו שופתא

מסורת הש"ס

(א) קרשין עט. נזה ב:
(מקולות פני מייב) (ב) פ:
קרי ימים לפני הרגל קרי
(פיו) (ל) קמן סה. (ד) פ:
בן מורה רבי רש"י קמן
(סס.) (ס) ביב סה. (ו) זיל
ר"ב אחא בר יעקב עירן
עירן נהקק. (ז) גיל ב:
אחא בר יעקב אמר מ"ד,
(ח) ע"י פלוי קמן מה
פ"ד אלו כמו פ"ד
(ט) (פ"ט סה.) (ע) (פ"ט סה.)
(י) (דנריס לנ.) (כ) ונרסט
סה. (ל) (י"ע חס')
עריצין יח: ד"ה מתקף
עוד סג: ד"ה ימי
וכ"ב מו: ד"ה שלח

תורה אור השלם

1. וְיָהִי כֹכַב הַשֶּׁמֶשׁ
יִנָּתֵן אֲלֵהֶם רוּחַ קִידִם
וְיִרְשִׁיעוּ וְתֵן הַשֶּׁמֶשׁ עַל
רֹאשׁ יִתְנֶה וְיִחַלְעַף
וְיִשְׁאֵל אֶת נַפְשׁוֹ לַמָּוֶת
וְיִצְאֵם טֹב מִזֵּי הַנֶּחֱסִים
יִתֵּן דָּח
2. אִשֶּׁר בְּקִדְרָה זָמִים
בְּהַשְׁקֵת אֶרֶץ מִדְבָּרֹה:
אִיבֹל לִי וְ
3. הַמְבַתְּלֵם יֶאֱבֹר נָץ
וְיִפְרֹשׁ כַּנְפֵי לַמָּוֶת:
אִיבֹל לִי מִן
כִּי הֵאָן בִּי אֹדֵם
וְיִפְרִיא יָבֹא קִידִם רוּחַ יְהוָה
מִמְדַּבְּרָה עָלָה חֲבֹשׁ
מִקְחוֹ הַחֲרִיב מַעֲטֵה אֵשׁ
שִׁשְׁהָ אֲזַרֵּךְ בִּי כִלִּי
הַמָּוֶת: הַשֶּׁמֶשׁ יִנָּתֵן

גליון הש"ס

תשוב' ר"ח אגא וכו' הוא
ר"ג בר יצחק. וכן מובא
ברש"י מגילה דף סז ע"ב
ד"ה ר"ג: בא"ד וכן לאו
חז"ל ר"ג. בעירובין יב
ע"א:

הגהות הב"ח

(ב) נמ' ואמר רב
תתליסא: (ג) רש"י ד"ס
אנא וס' לרע נחמן בר
יצחק תתליס:

מוסף רש"י

כל טהרות שנעשו על
 גביו. סתירות שנעשו
 עליו שגלו, ו' נדה. ב'
 ונעשו קדושו וי' ב'
 בריכות הטהר. ספק
 טומאה טהור, ט' ב'
 ברה"ר. ספק טומאה
 טהור, ו' קדושו. ספק
 שנקמקו עומד כהני'
 קדושה ט' ספק טומאה
 נהניד פקקי טהור, הכל
 נלוו ספק טהור הכל
 נלוו טהור. ו' כהני' קדושו
 ט' טהור. ו' קדושו. ט'
 חולק. טהור על
 המצות. טהור חזרו על
 עוקב טהור ט' ט' דין
 להחזיקו נפקה. טהור
 ט' טהור. ט'